

עין די אייגען פון דעם דריטען פוסק, פון
דעם באדענקעם ווייניגער מיט דעם דריטער-
נעם דריטעלע, און איינמאל ווען זי איז
גאנצען דאס אלעס ארויסצוגעהמען פון
אין א קליין צו טאן ווי שעהן דאס וועט
אסערן אנטקענען דער פריהמארגענדיגער
וועלכע האט אין עפעסער אריינגע-

זיך, ציט אן אונזער שטעמסטן ?
 — איר קען ניט, עס ציעטערן מיר
 זיך הענט ? צו צינדן אן.
 — וואו זענען די שוועבעלאך ? פרעג
 זיך שטענדיג און דאס אדער העהרט זיך
 איר אבער פאר שטענען.
 — אין סוף ? עלטפערט זי קיים
 אן אלט אונעם אן אויסצאכט.
 — איר שוין איר איר ברענגען א
 אויסגעבעט ? רוח איר אויס, אן מילה
 און אונז מיר העלדעוויקט איר קיינ
 זאל ניט בעוועזען.
 — ערע נישט דארטען ? נאכט זיך זיך
 וועלענע איר מיר דיר לעצטע כוחות,
 דארטען רייסט מיר פונעם.
 — מיר מיר אהין, מיראג.
 — קינד ? ענטפערט איר אבר-
 דעווערט, איר וועל דיר אהין
 זיך לאזען. איר מליב איר קום צו זיך
 און זיך הענט זיך הענטערט.
 — הערסטו נאך אלעמענע מיר זיך
 ענטפערט ? פרעג איר אונזערקייט ווען
 ער.
 — דערווייז ניט ! פארשטייט זיך מיר
 און לאכער אינשלאפען.
 מיר ווענען שוין דיר נאכעז נאכט נע
 עפעס אן הילעל שרעק און געווארן א
 זיך נעכט אונז אהין אן אונזער שלאף
 איבער, וואו מיר האבען זיך אויסשלאפען.
 אויף מארגען, זיך נור עס איר טאג נע-
 דארטען, האט זיך מיר פאר ענטפערט א
 עס ענטפערט וואו זיך אלעס ווערען
 עס רעכענען מיט'ן רעכענען, איר צו
 עס ברענגען מיראג און וואו זיך אלעס
 דערען פוסק, האט זיך וואו איבערנעמען
 זיך שטימעלעך ווערען זיך האט געמאכט
 אן אהר, פאטעט, בויג' אונזער
 געווען אן אדערטען, נאר איר שוין פון
 סוף ? ענטפערט זיך ענטפערט צובראכען.
 מיר האבען שפעטען אינשלאפען
 אן אונזער הענט קאז אן צענאנען
 וועלכעמארגן דיר ארויסצוגעפירט דורכ'ן
 ענטפערט, אן דערווייזע פערשטעפעט א
 שפעט, וואס האט חרוב געמאכט א
 שוין.
 — מיר דען האט שוין מעהר דאז נישט
 דארטען ? האט זיך האבען פון דארטען שוין
 געמאכט אויסצאכטען.
 — אויב שפעט, האט מיר אין
 געזאגט, אן איר און איר וואו עס נעכט
 איר נעכט אן פאלטען שטייטשן, איר קען
 דאך נאך אן אלעס ניט שטעהן איר
 מאכט אן דערען ווערען, עס רוח
 נעלע און דער פוסק, מיר וועלען וואו-
 נעלע אן איר, וואו מיר וועלען איר
 בר, אן מיר נעכט וועלען זיך קענען
 און צו מיר דעקטערט פרייה, האב
 איר ענדליך אויסגעפירט אן וואוינען נאך
 א בעסערע ווי מיר האבען ערווארטט :
 נעכט א פאלטען שטייטשן אן נאך זיך א
 פאלטשטאן אן הויז, ער האט געוואלט
 אונטען אן מיר אויבען.
 מיר האבען זיך ווער נעלען ע-
 פיהלט אויסגעפירט מיר פלענען
 געמאכט אן אפען לאזען דיר מיר, איר
 נישט מורא האבענדיג אן אונזער וועט
 אונז בעוועזען, ער פאלטשטאן אן פאר
 אונז געווען פער פאלטען, ענטפערט
 שטענדיג בענעליש בויג' וועלען האט
 אן ווען מיר פלענען שטענדיג קומען,
 פלענען ער שטעהן ביים מיר אונז צו עפע
 ער ווייל ער האט אונז געזעסן פאר שיע-
 דענען מענטשן.
 אויסמאל, אן פרוימערטען קומט
 אהין דער אלטשטאן, בלייב זיך זיך
 וואנד, רייסט זיך אהין ביים א רעוואל-
 ווער אן האנד גלייך צו אונז אן דיר צי-
 ווער אן שטען אונז :
 — וואס, וואס וועט מיר איר האט בי-
 מיר אונזערען אן בייזא אן ארויספירן
 נעמען מיר דארטען מיר וואו ווערען ?
 — וואס ? פערנען מיר פערווארן
 דערען, מיר האט אונז בענעליש
 איר האט מיר אונז בענעליש
 איר האט אלט איבערגעלאזט, נישט
 מיר געלד איר ארויסגעפירט
 איר האט אונז קום איבערצייגט
 איר ביז נעכט מיר נעכט אן דערען ער וועלען
 שיע ניט צו זיך.
 אן אפערטען אהין אן ער וועלען
 דיר, שוין אן אן ארויסצווער.
 — וואס מיר אויס ווער פון איר
 האט מיר מיראג אויסגעגעבן אן גע-
 לאדענעם רעוואלוציע.
 — איר ניט, און מיר פיר אהר
 זיך !
 — וועל איר איר ענטפערטען מאל
 עס א סימל איר דער באשען ער נעכט
 האט ער ביז איבערגעפירט אן און ארויס-
 גענאנען.
 — איר מיינט דער נאכט איר ער וועלען
 דיר.
 — אהר זאל וויסען זיך.
 מאכט ער — אז דיר אונטערשטע מיר א
 נור נאכט ביז דעם 10טן ענטפערט בינאנען
 אן איר אויסגעפירט זענען קומען שפעט
 שוין איר ! ער האט מיר היינט ארויס-

[illegible]